GENTEK
MEDİKAL VE TEKNİK CİHAZLAR

GENTEK MEDİKAL
İK BÜLTENİ

PAYDOS

EKİM 2021 / Sayı:5

35 Buçuk'da bir hekim

Prof. Dr. Alp Demireller

"Sağlık profesyonellerinin yanında olun."

Eylem Yıldırım

Hoş zamanlar...

Aysun Işık

BU SAYIDA...

02

35 BUÇUK'DA BİR HEKİM

PROF. DR. ALP DEMİRELLER İLE İZMİR'İN KARŞI KIYISINDA BİR ARAYA GELDİK.

06

"SAĞLIK PROFESYONELLERİNİN YANINDA OLUN."

EGE BÖLGE MÜDÜRÜMÜZ EYLEM YILDIRIM'A KONUK OLDUK.

10

HOŞ ZAMANLAR

İNSAN KAYNAKLARI MÜDÜRÜMÜZ AYSUN IŞIK'IN KALEMİNDEN İŞ HAYATI VE HOBİLERİMİZ

18

İZMİR'DE AYLAKLIK ETMEK

MARKA VE İLETİŞİM DANIŞMANIMIZ YEŞİM ÖZCAN'IN GÖZÜNDEN İZMİR

MERHABA...

İtibar yaptığın iş değildir, o işi nasıl yaptığındır.*

Sadece markaların değil, hepimizin sahip olduğu en kıymetli değer itibar... Beraberinde güveni getiren itibar. Güven de her ilişkinin kalitesini, derinliğini ve sonuçlarını belirler...

Sağlık profesyonellerinin ihtiyaç ve tercihlerini dikkate alarak, kaliteli çözümler sunmak için attığımız her adımda, aklımızdan çıkarmadığımız marka itibarımızın, "güven" ile anılıp bilinmesinde siz değerli çalışma arkadaşlarımızın emeği sonsuz.

Denize doğru akmakta olan bir nehir günün birinde bir çöle ulaşmış ve "eğer bu çölü geçmeye kalkarsam, bu koca çölün kumları benim suyumu emecek ve ben kaybolacağım..." diye kendi kendine konuşmuş. Ne yapacağını düşünürken aklına rüzgar gelmiş ve rüzgara tavsiyesini sormuş. Rüzgar şöyle bir tavsiyede bulunmuş: "Bırak kendini, güneş seni ısıtsın, buhar olup gökyüzüne çıkacaksın. Sonrasını bana bırak." Rüzgarı dinleyen nehir, eğer böyle yaparsa bütün itibarını kaybedeceğini, oysa onun yapısının iki kıyı arasında gürül gürül çağlayarak akıp gitmek olduğunu söylemiş. Rüzgarın cevabı şöyle olmuş: "Buhar şeklinde göğe çıkar çıkmaz bir bulut olacaksın ve ben seni çölden uzaklara taşıyacağım, sonra yağmur şeklinde tekrar toprağa düşeceksin, toprakta da tekrar "nehir" şeklini alıp denize erişeceksin."

Biliriz ki zordur nehir olabilmek, gürül gürül çağlayıp akabilmek! Ama yine biliriz ki rüzgara, yağmura, toprağa güvenirsek, birlikte nehir olup kolaydır çölü aşabilmek.

Bizim için bir işi yapmak değil; birbirine sıkı sıkıya bağlı ve güvenen bir ekiple, o işin nasıl yapılacağına odaklanmak ve günün sonunda bize yakışacak şekilde gerçekleştirmek önemli. Bu sonsuz güven için öncelikle sizlere, ardından çözüm sunduğumuz sağlık profesyonellerine ve temsilcisi olduğumuz markalara Gentek Medikal adına sonsuz teşekkür ediyorum.

Sevgi ve sağlıkla kalın...

Z. Lale Özpekel Beşevli
Gentek Medikal Genel Müdürü

PAYDOS
Yıl: 2 / Sayı: 5 / EKİM 2021

GENTEK MEDİKAL
İNSAN KAYNAKLARI BÜLTENİ

Yazıların sorumluluğu yazı sahiplerine aittir.

* Penceresiz Ev, Nadia Hashimi

35 Buçuk'da Bir Hekim...

Gece gündüz demeden sağlığımız için emek harcayan hekimler... Hastane koridorlarında, ameliyathanelerde çalışmaları sona erip, bu yoğun tempodan uzaklaştıklarında ne yapmak iyi geliyor onlara? Acaba onca stresi, yorgunluğu nasıl geride bırakıyor ve yeniden dönüyorlar o koridorlara?

Simite "gevrek", çekirdeğe "çiğdem", mısıra "darı" denilen bir kente doğru yola çıkarken, aklımda bu sorular vardı. Ankara'da doğup büyümüş, eğitimini burada tamamlayıp, çalışma hayatının büyük bir kısımını başkentte geçiren, alanında tanınmış bir hekim olan Prof. Dr. Alp Demireller ile İzmir'in karşı kıyısı Karşıyaka'da, nam-ı diğer 35 Buçuk'da bir araya geldik.

Röportaj: **Yeşim Özcan**

Piyanolu Hastane...

Bir hastaneden içeri girdiğinizde sizi ilk bir piyano ve o piyanonun tuşlarında ölümsüz klasik müzik besteleri çalan "kadrolu" evet evet yaka kartında "Oğuzhan Duymaz, Piyanist" yazan bir sanatçının karşılayacağını söylesem? İzmir'de mümkünmüş! Hocamızla bir araya geldiğimiz Kent Hastanesi'ne adım attığım anda dikkatimi ilk çeken lobideki kocaman piyano oluyor. "Acaba dekor mu?" derken, Oğuzhan Duymaz'ın hünerli parmaklarından çıkan ezgilere kulak vermeye başlıyorum. Aklıma, Antik çağın en önemli sağlık merkezlerinden, birçok hekimin yetiştiği ve müziğin tedavinin ayrılmaz bir parçası olarak görüldüğü Bergama Asklepionu geliyor.

Prof. Dr. Alp Demireller, İzmir'e yerleştiği 2008 yılından beri Kent Hastanesi'nde çalışıyor ve 11 yıldır da bu hastanenin başhekimi. "2008 yılına kadar askerlik ve mecburi hizmet dışında hep Ankara Tıp'ta çalıştım. 1981 yılında, Ankara Tıp Fakültesi'nden mezun

oldum. 1985 yılında, aynı üniversitede KBB ihtisasımı tamamladım. 1991'de doçent, 1996'da profesör oldum." diyen Demireller, ortaokul ve liseyi de Ankara Koleji'nde bitirmiş. 1956 yılı Ankara doğumlu. Evli ve bir oğlu var. Hastane koridorlarında olmadığı zamanlarda kayak yapıyor, bol bol seyahat ediyor. İzmir'e yerleştiğinden beri de çok büyük bir tutkusu var...

"Yaz aylarında hiç izin kullanmıyorum, tüm izinlerimi kışın kullanırım."

Hastanede olsun ya da olmasın Demireller için gün, her sabah 06.00'da başlıyor ve oldukça yoğun geçiyor: "En geç 07.45 gibi hastanede oluyorum. 09.30'a kadar idari işlerle ilgilendikten sonra hasta muayenesi

ve ameliyatlarıma başlayıp saat 17.00' a kadar aralıksız bu tempoda devam ediyorum. 17.00'dan sonra yine idari toplantılarım varsa onlarla ilgileniyorum. Hastaneden en erken çıkışım 19.00-19.30 gibi..." İzmir'de sosyal hayatın Ankara'ya göre oldukça haraketli olduğuna dikkat çeken Demireller "Burada, akşamları herkes dışarıda vakit geçirmeyi sever ve ev hayatı yerine dışarıda sosyalleşilir. Biz de eşim ve arkadaşlarımla sevdiğimiz mekanlarda bir araya geliriz. Saat 23.00 gibi de uyurum." diyor.

Gün boyu devam eden muayeneler, ameliyatlar, toplantılar, idari işler... Tempo hayli yüksek ve stresli. Peki, "günün, haftanın, yılın yorgunluğunu nasıl atıyorsunuz? Neler yapmak size iyi geliyor?" sorumun cevabı ise, "Pandemiden öncesini konuşursak, İzmir'de birçok arkadaşımın teknesi var, yaz aylarında her hafta sonu Yunan Adaları'na gidiyor, birlikte vakit geçiriyorduk. Bu seyahatler şimdilik kısıtlandı. Yaz aylarında hiç izin kullanmıyorum, tüm izinlerimi kışın kullanırım." oluyor.

Bildiği en iyi stres atma yöntemlerinden biri de alışveriş. "Çok bunaldığımda kafa dağıtmak için hemen bir alışveriş merkezine gidip, ayakkabı, elbise, gömlek... bakarım, giyinirim soyunurum, muhabbet ederim. Zaten artık o kadar iyi tanıyorlar ki beni... Rahatlar gelirim." diyen Demireller bu konuda o kadar ustalaşmış ki, eşi ve oğlunun da hem görsel zevklerini hem de beden ölçülerini bildiğinden özellikle yurtdışı seyahatlerinde onlara da alışveriş yapabilir hale gelmiş.

En güzel tatil... Kayak yapmak için seyahat etmek

Çok fazla hobisi yok ama saplantı derecesinde sevdiği, yapmaktan keyif aldığı uğraşları var Demireller'in... Onlardan biri kayak yapmak. Geçtiğimiz yıl kaza geçirip, iki omuzunu birden kırana dek 17 yıl boyunca, aynı arkadaş grubuyla, aynı otele gidip, aynı dağda kayak yapmış.

Renkler... Renkleri çok seviyor. Bu sevginin onun hayatında yeri resim. Kendisi resim yapmıyor ama hem tanınmış hem de sevdiği ressamların tablolarını alıyor, yaşam alanlarında o tablolarla olmak iyi geliyor... "Sanat galerileri olan arkadaşlarım var. Onlar diyorlar ki, 'Bu ressamın tabloları çok değerli ve ileride çok kıymetlenecek, bunları al...' Söylediklerini yapıyorum. Bir de çizgilerini, renklerini sevdiğim, bana iyi gelen ressamlar var, onların da eserlerini evimde, çalıştığım mekanlarda görmeyi seviyorum." Yalçın Gökçebağ, Demireller'in renklerini, fırça dokunuşlarını sevdiği bir ressam. Ankara yıllarında, Armoni Sanat Galerisi'ne gidip Gökçabağ'ın resim yapışını izlermiş hafta sonları. Gel zaman git zaman güzel bir arkadaşlık oluşmuş aralarında... "Bir de Mustafa Ayaz var. O da sevdiğim ressamlardan biri..." diyor.

"Bana keyif veren ilk üç şeyi sorsanız, ilki İtalya!"

Huzur ve keyif... Bu iki kelime üzerine ne çok düşünür ne çok şey söyleriz. Bu iki kelimeyi hayatında bir araya getirip, paylaşanlara ne mutlu!

"Bana keyif veren ilk üç şeyi sorsanız, ilki İtalya!" İzmir'e geleli 13 yıl olan Demireller, bu süre zarfında tam 23 kez gitmiş İtalya'ya... Fırsat buldukça İtalya'ya kaçıp, sevdiği, keyif aldığı mekanlarda yemek yemek, şarap içmek saplantı derecesinde hoşuna gidiyormuş.

"İkincisi, oğlum Dinç ile vakit geçirmek. Dinç, 37 yaşında... Dünyanın farklı yerlerine birlikte gidip maç izlemek müthiş keyifli..."

Renkler olur da müzik, dans olmaz mı? Evlendikten sonra dans, müzik girmiş hayatına... "Eşim balerin. Birlikte yurtdışına opera dinlemeye, konserlere gidiyoruz. Tabii bu sonradan gelişen bir şey evlendikten sonra... Ama şu anda hayatımın en önemli şeylerinden mesela... "

"Basketbol diye yazılır, Karşıyaka diye okunur..."

Bir hayat düşünün ki içinde "aşk" la yapılan bir meslek var. Renk, müzik, bol seyahat, kayak, yemek ve alışveriş! Tüm bunları hayatında yerli yerine oturtmuş Demireller'den kendisini sadece bir cümle ile tanıtmasını istedik ve esas tutkusu işte böyle ortaya çıktı: "Ankara'da yaşarken hayatımın her şeyini yönlendiren Fenerbahçe'ydi, İzmir'e geldikten sonra hiç değişmeyecek bir şey zannediyordum, yerini Karşıyaka aldı. Şu anda Karşıyaka Basketbol Takımı hayatımın en öncelikli kısmı, diyebilirim. Takım nereye giderse, ben de onlarla dünyayı dolaşıyorum."

Karşıyaka Basketbol Takımı'nı "çok öncelikli bir şey..." diye tanımlıyor ve odasında asılı bayrağın önünde keyifle poz verirken devam ediyor: "Maçtan önce Karşıyaka çarşısında taraftarlar toplanır, birlikte yiyip içerler, sonra birlikte maça giderler. Maçtan sonra yine bir araya gelinir. Karşıyakalılar için maç süresi asla 90 dakika değildir. Diyelim ki pazar günü maç var ve saat 18.00'da başlayacak. O maça gitmek için öğlen saat 12.00'da çıkarım evden, gece 24.00'da eve dönerim. Tutkum bu benim..."

Altuğ Akın, Karşıyakalılar'ın sevinç ve kederlerini "kaf kaf çekerek" dile getirdiklerinden bahseder, "Kaf Sin Kaf" adlı kitapta...

Prof. Dr. Alp Demireller'e çok teşekkür ediyor, ardından da adettendir;

"Kaf kaf kaf sin sin sin kaf sin kaf sin kaf!" diyerek bu röportajı noktalıyorum.

35 Buçuk'dan sevgi ve selamlarla...!

“Sağlık profesyonellerinin yanında olun.”

Japonya’da yaşayan bir çocuk vardı ve tek hayali çok ünlü bir karateci olmaktı. Fakat ailesi bunu istemiyordu. Talihsiz bir kaza geçiren çocuk, sol kolunu kaybetti. Bu kazadan sonra çocuğun moralinin çok kötü olduğunu gören ailesi belki iyi gelir, diyerek ona bir karate hocası tuttu. Hoca ilk dersinde, çocuğa karşısındakini sağ koluyla tutup üstünden savurmayı gösterdi. Hatta ikinci, üçüncü ve sonraki bütün derslerde hep aynı hareketi yapıyorlardı. Çocuk bir gün hocasına “hocam ben çok sıkıldım, artık başka hareketlere geçsek”dedi. Hoca ise bunu kabul etmeyerek dünyada bu işi en hızlı yapan kişi olmadıkça bitirmeyeceğini söyledi. Çocuk o kadar hızlanmıştı ki, hocasını bile göz açıp kapayıncaya kadar yerden yere vuruyordu. Bir gün hoca elinde bir kağıtla geldi. Kağıtta, çocuğun gençler karate şampiyonasına katılabileceği yazıyordu. Çocuk çok şaşırdı. Ertesi gün salonda ilk rakibinin karşısına çıkacakken heyecanla hocasına sordu, “Hocam bu iş nasıl olur? Ben sadece tek hareket biliyorum kesin kaybederim.” Hocası ise ”sen sadece hareketi yap” cevabını verdi. Çocuk ringe çıktı ve o tek hareketiyle rakibini eledi. Hatta tek hareketle finale kadar çıktı. Finalde karşısında kendisinin iki katı birisi vardı. Önce çok korktu ama yine bildiği hareketi yaparak son rakibini de yendi ve şampiyon oldu. Sevinçle hocasının yanına koştu ve sordu “hocam nasıl olur anlamıyorum, sadece bir hareket biliyorum, tek kolluyum ve şampiyon oldum.” Hocası çocuğa baktı ve dedi ki, “senin yaptığın hareket karatedeki en zor hareketlerden biridir ve bir tek savunması vardır o da, rakibin sol kolunu tutmak.”

Röportaj: **Yeşim Özcan**

Başarının sırrı... Çalışmak, hedef koymak, karşı tarafın zayıf ve güçlü yönlerini, neye ihtiyacı olduğunu tespit etmek, doğru zamanda doğru hamleyi yapmak ve sabretmek! “İş hayatında başarının sırrı nedir?” denildiğinde herkesin cevabı tecrübeleriyle sabittir. Tecrübeler, önce dinlenip öğrenilmiş sonra hayata geçmiştir. En kıymetlileri de şüphesiz böyle olanlardır. Uzun yıllardır bizlerle olan Ege Bölge Müdürümüz Eylem Yıldırım’la, İzmir’de bir araya gelip tecrübelerine kulak verdik.

PAYDOS: Eylem Bey, Gentek Medikal ile yollarınız ne zaman, nasıl kesişti?

EYLEM YILDIRIM: 2003 yılından beri Gentek Medikal’de çalışıyorum. Uzun yıllar Ankara’da, Satış Temsilcisi olarak çalışıp ardından Bölge Sorumlusu ve daha sonra da Bölge Satış Müdürü oldum. Son üç buçuk yıldır da Ege Bölge Müdürü olarak görevime İzmir’de devam ediyorum.

“Çalışma hayatı açısından kıyasladığımda benim için Güneydoğu Anadolu ile Ege Bölgesi arasında bir fark yok.”

PAYDOS: Ankara ve İzmir... Dışarıdan bakıldığında oldukça farklı çalışma dinamikleri olan iki şehir. Sizin çalışma hayatınıza yansımaları neler?

E.Y.: Gentek Medikal’de çalışmaya başladığımda satış ve pazarlama ekibinde 4-5 kişiydik. Durum böyle olunca yaptığım iş gereği Türkiye’nin hemen her yerinde çalışma fırsatım oldu. Bu sebeple sorunuza, İzmir ve diğer şehirlerde çalışma açısından cevap vereceğim. Karadeniz, İç Anadolu, Ege, Akdeniz, Marmara, Doğu ve Güneydoğu Anadolu. Tanıyanlar bilir, biraz boğazıma düşkün olduğum için gittiğim her yerde işimle ilgili en iyi bilgileri de bu sayede edinirim. Oradaki yerel bayiden sorar soruştururum, yemek yerim ve şehrin her yerini gezerim. Bu sırada şehrin dokusunu, alışkanlıklarını bolca gözlemlerim. En fazla Güneydoğu Anadolu’da bulundum. Çalışma hayatı açısından kıyasladığımda benim için Güneydoğu Anadolu ile Ege Bölgesi arasında bir fark yok. Çünkü çalışma şekli, iş dinamikleri her yerde aynı. Doktor, satın

almacı, hastane yönetimi, bayii... İşimiz için bir araya geldiğimiz kişiler Türkiye'nin her tarafında aynı aslında. İşin özünde, yapılışında çok fark yok. Fark nerede derseniz, coğrafi olarak büyük fark var. Sosyo-kültürel anlamda, insanların yapısı, alışkanlıkları anlamında fark var. Hangi il ya da bölgede çalışmak keyifli derseniz? Hepsinin tadı, dokusu, özellikleri başkadır, derim. Gentek Medikal sayesinde tüm bu farklılıkları, benzerlikleri görme, deneyimleme şansım oldu. İzmir ve diğerlerinin farkına gelince; İzmir'de çalışmak, dışarıdan göründüğü gibi hep bir tatilde olma hali içinde hissetmek gibi değil... Özel hayatta, iş dışında kalan zamanlarda sahip olunan rahatlık, insanların iş hayatına da elbette bir şekilde yansıyor. Genel olarak insanlarda biraz daha relaks bir durum var. Koşuşturma, hengame burada daha az fakat çalışma hayatı, yoğunluk aynı. Son dönemlerde gözlemlediğim, iş hayatında da İzmir biraz daha Ankara'ya benzemeye başladı. Muhtemelen burası da bayağı bir göç alıyor ve İstanbul ve Ankara'dan iş sebebiyle şehre yerleşenler bu düzeni biraz değiştirmeye başladılar.

"Gentek olarak yıllardır öne çıkan, değişmeyen, kemikleşmiş özelliklerimiz var."

PAYDOS: Uzun yıllardır Gentek çatısı altında çalışıyorsunuz. Türkiye'nin her yerinde çalışma fırsatınız olduğuna göre sağlık profesyonellerinin gözünde Gentek Medikal algısını değerlendirebilir misiniz? Gentek onlar için ne ifade ediyor?

E.Y.: Bu soruya cevap verirken iki noktaya dikkat çekmek istiyorum: Gentek markasının kuruluşundan günümüze oluşan algısı ve temsilcisi olduğumuz Karl Storz, Storz Medical, Medartis, Trumpf Medical, Eswell, Laserneedle ve Cook Medical markalarının yarattığı algı. Gentek adıyla bu firma 38 yıldır sektörde... Bir yandan da güçlü markaları temsil ediyoruz. Bunlardan hangisi daha ön planda? Oranladığınızda temsilcisi olduğumuz markalardan ziyade Gentek markası, firmamız ön planda.

Gentek olarak yıllardır öne çıkan, değişmeyen kemikleşmiş özelliklerimiz var. En başta güven, markamıza, adımıza olan güven. İkinci sırada kalite... Kaliteli hizmet, ürün, çalışan. Üçüncüsü satış sonrası teknik destek. Örneğin, Karl Storz ile ilgili bir sıkıntı olduğunda bizim o problemi öyle ya da böyle çözeceğimizi biliyorlar. Dördüncü olarak da çözüm odaklı çalışmamız. Bunu gerçekten hayata geçirmiş bir firmayız.

Çalışılması oldukça zor bir sektördeyiz. Doktorlar, yoğun çalışan ve herhangi bir problem olmadan, eksiksiz çalışmayı isteyen bir müşteri grubu.

Doğru bilgiyi doğru zamanda vermek, bir şeyin oluru kadar olmazını da dürüstçe anlatmak, izah etmek için her zaman hazır bulunmak... "Bak sen ne olursa olsun buradasın, olmaz demek için bile geliyor, bunu anlatıyorsun..."

"Çözüm sunmak..." Yaptığımız iş tam olarak bu: Sağlık profesyonellerine işlerini yaparken yanlarında olup, çözüm sunuyoruz.

"Çalışma hayatımızda kazandığımız tüm bu deneyim ve bilgiler iş dışındaki hayatımızla ilgili kararlar alırken de bize inanılmaz katkı sağlıyor."

Çözüm odaklı çalışma kısmını iyi başarıyoruz. Gentek'in saydığım bu özellikleri kurum kültürü olarak tüm çalışma arkadaşlarımızın benimsediği şeyler. Çalışma hayatımızda kazandığımız tüm bu deneyim ve bilgiler iş dışındaki hayatımızla ilgili kararlar alırken de bize inanılmaz katkı sağlıyor. Daha dinamik, realist düşünme şansına sahip oluyoruz. Bu açıdan bakarsak Gentek Medikal'de çalışmaya başlayan Eylem ile şimdiki Eylem arasında dağlar kadar fark var. Kurum kültürünün işlemesi için bir süre geçmesi gerekiyor. O süre işliyorsa çalışma arkadaşımız zaten bundan faydalanıyor.

"Doğru zamanda ve doğru yerde olup çözüm önerebilmek..."

PAYDOS: O halde, şimdiki Eylem olarak, yeni başlayan çalışma arkadaşlarımıza, Gentek çatısı altında kariyer planı yapanlara ne önerirsiniz?

E.Y.: Yeni başlayan arkadaşlara hep kurduğum bir cümle vardır: "Sağlık profesyonellerinin yanında olun." Bu öylesine söylenmiş bir cümle değil inanın... Bahsettiğim, fiziksel olarak da onların yanında olmak. İşimizi yaparken görünür, ulaşılabilir olmalıyız. Hastanelerin oldukça dinamik bir işleyişi, sürekli hareket halinde olan bir yapısı var. İşte bizim işimizin en öne çıkan özelliği bu! Doğru zamanda ve doğru yerde olup çözüm önerebilmek... Orada olmak, görünür, ulaşılabilir olmak ve temas halinde bulunmak çok önemli. Düzenli ziyaret, ne olup bittiğini yakından takip... Satış-pazarlama dediğimiz şey çok dinamik. Güncel olman, kendini sürekli eğitmen ve hatırlatman gerekiyor. Bu dengeyi doğru kurduğunuz zaman başarı kaçınılmaz! Sağlık sektöründe talep, aslında kendinden doğuyor. Bize düşen, görüp çözümlemek ve bir doktorun ihtiyacı olan ürün bizimle ilgiliyse ilk akla gelen olmak! Bunun için de doğru planlanmış ziyaret, çok iyi bir ürün bilgisi gerekiyor.

Bu olmazsa olmazları benimseyip, sahada uygumaya başladığımızda yaptığımız iş de keyifli hale geliyor. İhtiyacı olan bir üründe, "Şu arkadaş gelsin, o kesin bir çözüm önerir" diyen bir doktor... Bunu sağladıysanız tamamdır.

PAYDOS: Son olarak, çalışma arkadaşlarımıza bir mesajınız olur mu?

E.Y. : Tüm çalışma arkadaşlarıma sağlıklı, başarılı, mutlu ve birlikte nice başarıyı kucaklayacağımız günler diliyorum.

Aysun Işık
İnsan Kaynakları Müdürü

Hoş Zamanlar...

Bir hobiyle uğraşmak, insana çalışma hayatında da katkı sağlayacak birçok özellik kazandırıyor. Sabırlı olmak, olaylar karşısında soğukkanlı kalmak, çözüm üretmek, stresle daha kolay başa çıkmak ilk akla gelenler...

Yıl 1981... Fransa'da hükümet, insanların iş dışında kalan zamanlarında, kendilerine iyi gelen ve yapmaktan keyif duyacakları hobilerle ilgilenmelerini teşvik etmek için yeni bir bakanlık kurma kararı aldı: "Boş Zamanları Değerlendirme Bakanlığı." Aslında kurulan bu bakanlığın görevleri arasında turizm ve spor faaliyetlerini geliştirmek ve yönetmek de vardı. Ancak kamuoyunun dikkatini "boş zamanlarda yapılması hoş" olan şeylere çekmek için bakanlığın adını böyle koydular. 2005 yılına geldiğimizde ise Kanada iktidarı da, "Boş Zamanları Değerlendirme, Eğitim ve Spor Bakanlığı" nı kurdu.

"Boş zamanlarınızda ne yaparsınız? Hobileriniz nelerdir?"

İş mülakatlarında karşımıza çıkan, yarışmalardan aşina olduğumuz, yeni biriyle tanıştığımızda konuşacak ortak bir nokta bulmak için sorduğumuz soru... "Kitap okurum, seyahat etmekten keyif alırım ya da sinemaya veya tiyatroya giderim" şeklinde verilen cevapların yerini şimdilerde bambaşka hobiler almış durumda. Dalış, yelken, motor sporları, dans kursları, golf, dağcılık, fotoğrafçılık son yılların gözde uğraşları.

İş mülakatlarında adaylar tarafından çoğu zaman geçiştirilerek cevaplanan bu soru aslında hiç de hafife alınmamalı. Çünkü bu soruya verilecek cevap, onların karakteri, hayata bakışları açısından önemli ipuçları verir biz İK'cılara. Dahası da var: Hobileriniz işe alınacağınız pozisyona uygun olup olmayacağınız hakkında da fikir verir. Örneğin, uzun soluklu hobilere sahip kişiler iş hayatında daha araştırmacı, işini eğlenerek yapan, etkili ve hızlı karar alma özellikleriyle öne çıkıyor. Grup çalışmasına yatkın, biz duygusuyla işini yapan çalışanların çoğu bir takım sporuyla uğraşıyor. Resim yapmak, fotoğraf çekmek, bir müzik aleti çalmak gibi uğraşlar yaratıcılığı artırırken, dalgıçlık, dağcılık gibi sporlarla uğraşanların azimli, bireysel başarıyı ön planda tutan, kolay pes etmeyen kişiler oluşu dikkat çekiyor.

Bir hobiyle uğraşmak, insana çalışma hayatında da katkı sağlayacak birçok özellik kazandırıyor. Sabırlı olmak, olaylar karşısında soğukkanlı kalmak, çözüm üretmek, stresle daha kolay başa çıkmak ilk akla gelenler...

Bir firmada, çalışanların hobileri eğitim düzeyleri, yaşları ve pozisyonlarına göre farklılık gösteriyor. Örneğin daha genç ve yeni mezun çalışanlar tercihlerini daha teknolojiye yakın daha dinamik hobilerden yana kullanırken, ilerleyen yaşlarda uğraşlar arasında sanat ön plana çıkıyor.

Denge... İş ve özel hayatımızda bir denge kurup, hem işimizde başarılı olmak hem ailemize, arkadaşlarımıza zaman ayırmak hem de boş zamanlarımızda kaliteli zaman geçirmek. Her şeyi zamanında ve tadında yapmak... Hobilerimizden beslenerek, iş hayatımızın yoğun temposundan uzaklaşmak. Kısaca hayatı bir bütün olarak kabul etmek ve yaşamak bizi mutlu, huzurlu ve dengeli yapıyor. Ne mutlu bu dengeyi kurup, bu hayatı kendisine verilmiş bir armağan gibi görüp yaşayanlara!

Sağlıcakla ve hobilerinizle "hoş zamanlar" geçirmeniz dileğiyle!

“Ah Mazi..!”

Kırmızı gramofondan gelen ses bütün pazar alanını doldurmuştu... Bir pazar sabahı, bu kadar erken saatte, bir avuç insanı yataklarından kaldırıp buralara getiren neydi? Alışveriş tutkusu mu, yitirilenlere duyulan özlem mi yoksa biraz nostalji yapıp, tarihin yorgun yüzünü sergileyen bu eşyalarla, geçen zamana direnmeye çalışmak mı?

Röportaj: **Yeşim Özcan**

Kırmızı gramofonda Zeki Müren;

“Geçsin günler haftalar,
Aylar, mevsimler, yıllar...
Zaman sanki bir rüzgar
Ve bir su gibi aksın...

Sen gözlerimde bir renk,
Kulaklarımda bir ses
Ve içimde bir nefes
Olarak kalacaksın....”

(Söz: Enis Behiç, Beste: Erol Sayın, Makam: Rast)

“Hatıra” isimli şarkısıyla çok eskilere alıp götürüyor...

Pandemiden önce Ankara’da her ayın ilk pazar günü kurulan Ayrancı Antika Pazarı’nda, tarihe not düşen saatler geçirdiğim, meraklısıyla bir olup peşine düştüğüm tüm o hikayeleri ve dostları özlüyorum...

Alışveriş merkezlerinin kentin dört bir yanını kuşattığı, diğerlerinden farklı olmak adına aslında “bir örnek” olmaya başladığımız, çılgınca tüketmeye programlandığımız şu

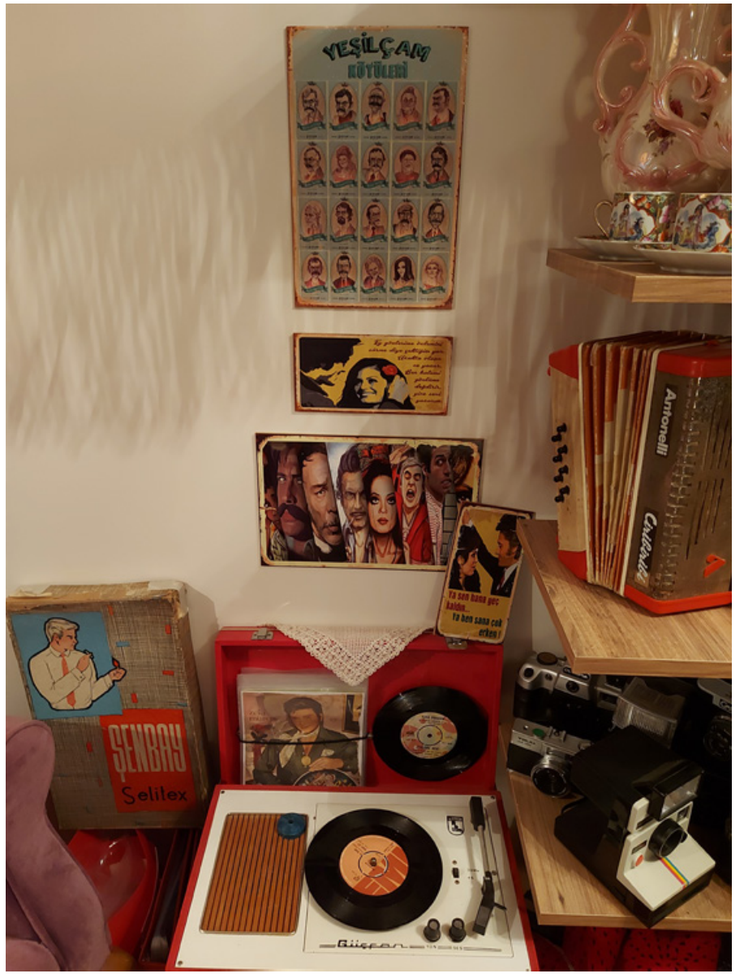

günlerde; eskiye, yaşanmışlıklara olan ilgi gittikçe artıyor. İzlediğimiz filmler, okuduğumuz dergiler, dostlarla bir arada olmak için buluştuğumuz mekanlar, bir fincan kahve eşliğinde geçmişe, eski günlere davet ediyor. Günün en moda kıyafetlerini giyip, takıp kolumuza çantamızı hep beraber, 80'ler partilerine gidiyor "ah mazi...!" diye iç geçiriyoruz.

Eskiye dair ne varsa şimdilerde moda oldu. Geçmişe, eskiye dönüş ama niye?

Popüler olan, "farklı olma" isteğinden ziyade, "tek" olanı, "el emeği"ni belki de bunca alternatife rağmen yüzümüzde hafif bir tebessüm yaratacak "yaşanmışlığı" konuşmak için İzmir'de, yaşanmış hikayelerin peşi sıra koşan sevgili Bora Garip ile bir araya geliyoruz.

Bora Garip'in Gentek Medikal'le yolu, 2014 yılının Aralık ayında kesişmiş. "Gentek Medikal'de çalışabilmek için 2006 yılında, 9 Eylül Üniversitesi'nde eğitime başladım, biyomedikal okudum. Mezuniyetimin ardından tecrübe kazanmak için birkaç farklı firmada çalıştım. Sonra da en başından beri hayalini kurduğum Gentek Medikal'de çalışmaya başladım." diyen Garip için yollar kesişmemiş, bu süreç adeta planlanmış bir yolculuk olmuş!

2006 yılından beri İzmir'de yaşıyor ve kendini İzmirli görüyor. Onun için İzmir, yeni bir başlangıç yapmak anlamına geliyor. "9 Eylül Üniversitesi'nde biyomedikal okumak istiyordum. Burada okudum, evlendim, çocuğum burada doğdu. İzmir benim için yeni bir hayat anlamına geliyor."

Yoğun geçen iş hayatından kalan zamanlarında çok büyük bir keyifle zaman ayırdığı bir uğraşı var... Yıllara

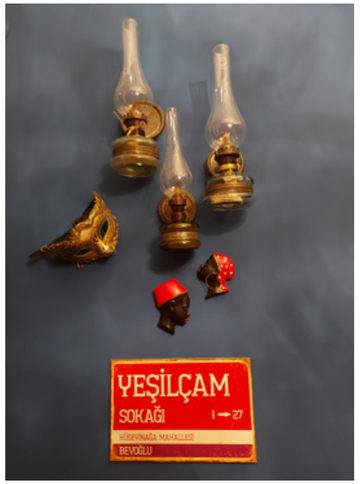

meydan okuyan, yaşanmışlıklarla dolu bir hobi. "Küçük yaşımdan beri Amerikan arabalarına müthiş bir merakım var. Arkası kanatlı, yüksek oyuncak arabaları biriktirmemle başlayıp, sonrasında antika eşya merakına evrilmiş bir hobi benimkisi. Bit pazarları, antikacılar en fazla vakit geçirdiğim mekanlar. Hafta sonları genellikle buralarda keşif yaparım. " diyen Garip, amacının asla antika toplayıcılığı olmadığının, atıl durumda olanı alıp, önce hikayesine kulak verdiğinin ardından tamir edip, yeniden hayata dahil etmeyi sevdiğinin altını çiziyor.

"Eş dost da benim bu tutkumu öğrendi, artık bana haber veriyorlar; şurada bu var, diye... Aslında yapmayı sevdiğim şey herhangi bir antikayı, eski eşyayı alıp, bir yerde sergilemek ya da satmak değil. Atıl durumda olanlara yeniden hayat kazandırmaya çalışıyorum. Evimizde bir odayı tamamen buna ayırdık. Bu oda, yaşanmışlıkların bir arada olduğu bambaşka bir dünya, bir küçük ev. Eşim, çocuğum ve arkadaşlarımızla birlikte vakit geçirmekten en çok keyif aldığımız, huzur bulduğumuz yer..."

Siyah-beyaz tek kanallı televizyon zamanı... Şimdiki gibi "Var mısın, hiç olmamalısın!", "Yemekteyiz çileli bir süreçteyiz..." gibi izlenme rekorları kıran(!) programların olmadığı, iki tane aslan görebilmek için günlerce beklediğimiz belgeseller, ailece oturup izlediğimiz filmler, sonra kulaklarımıza bayram ettiren müzik programları...

Aldığı ilk antika eşya, 31 ekran, Grundig marka, siyah-beyaz bir televizyon olmuş Garip'in. Şimdilerde eski Türk filmlerini odasında, bu televizyonda siyah-beyaz izlemek en büyük zevki... "Her şey bu televizyonu

elden geçirip, tamir etmemle başladı. Annemin eski buharlı olmayan ütüsü vardı, çalışmıyordu onu tamir ettim. Sırada yine annemin çeyizinden saten perdeleri vardı. Bir güzel elden geçirip odanın pencerelerine taktım. Hani derler ya, 'odayı tül perde gösterir...' Bizim odanın tül perdeleri de bir arkadaşımın annesinin çeyizinden, evlenirken alınmış, gelinlik perdeleri. 45 yıllık bir evliliğe tanıklık etmiş, çok güzel motifleri olan, tül perdeler. Kullanılmayacak durumda olan tüllerin aşınan yerlerini tek tek tamir ettim. Şimdi odada kahverengi saten perdelerimizin altındalar..."

Odada olan tüm eşyalar yavaş yavaş yerini bulmuş, zamanla yeni sahiplerinin hayatına dahil olmuşlar. Hepsinin bir hikayesi, yaşanmışlığı var. Bir tane abajur var ki, yeni yuvasına gelişi hayli zahmetli olmuş. "Zamansız bir alanda, keyifle yaşayacağımız, iş dışında kalan zamanlarımda antika eşyalarımı tamir edeceğim, bakımlarını yapacağım bu mekanı tamamlarken uzun ayaklı bir abajur da olsun istedim. Şöyle kocaman bir şapkası olan... Bu abajuru bulmam iki buçuk yılımı aldı. Bir görüşmeden ofise dönerken buldum onu! Yaşlı bir teyzenin evini boşaltıyorlarmış, bir spotçuya vermek için kapının önüne koymuşlar, satılmış aslında. Evin sahibiyle görüştüm ve bu abajuru ne kadar istediğimi anlattım, saatlerce dil döktüm, spotçuyu da ikna edip aldım."

Antika tutkusu olur da müzik olmaz mı? Plaklar, pikaplar, eski radyolar... "Bu odadan sürekli bir cızırtılı müzik tınısı duyarsınız. O cızırtılı müzik çalıyorsa bilirler ki ben bir şeylerle uğraşıyorum, demektir" diyen Garip, son günlerde eski lambalı radyoları gözüne kestirmiş...

Dergiler, el yazması kitaplar, saatlerce tek tek karıştırıp kısa

bir yolculuk imkanı sunan plaklar; koleksiyoncuların "işte ne zamandır aradığım buydu" diye sevinçle eline alıp tekrar tekrar satıcıya gösterdiği pullar; hangi ülkeleri gezip görmüş, kimlerin evlerine konuk olmuş, kim bilir kimler tarafından hediye edilmiş, hangi büyükelçinin evinden çıkmış biblolar; kaç konuk ağırlamış gümüş çay takımları, şapkalar, kırık dökük oyuncaklar, otantik giysiler, rengarenk boncuklu takılar, çerçeveler, zamana direnen halılar, kilimler... Ve sararmış, rengi solmuş, arkasına yazılan "ağabeyime en derinden sevgilerimle" yazısı silinmeye yüz tutmuş fotoğraflar...

Telaşı, koşturmacası bol şu günlerde siz de yolunuzu düşürün bir antika pazarına. Arayın uzun zamandır fırsat bulamadığınız ama hep aklınızda olan arkadaşlarınızı, buluşun tanıdık bildik bir yerde; sonra doğru antika pazarına! Hem yaşanmışlıkları yad edersiniz dokunup baktığınız her şeyde hem de minik bir mola verirsiniz bu telaşlı günlerde! Kim bilir belli mi olur, kırmızı gramofonda çalan ilk şarkı belki de sizin ki olur, alır götürür eskiye...

Bora Garip'e bu güzel sohbet için çok teşekkür ediyor, en kısa zamanda lambalı radyosuna kavuşmasını diliyoruz.

İzmir'de aylaklık etmek!

Yazı/Fotoğraflar: **Yeşim Özcan**

Bu satırları her nerede okursanız okuyun, kısa bir süreliğine siz de benim gibi "İzmir'de aylaklık etmiş" olacaksınız. Oldu olacak bir fincan da kahve ısmarlayın kendinize... Bu yazı süresince aylaklık etmek serbest hepimize!

"Aylaklık etmek kentte yürüme sanatı demektir. Aylak, ormanda yürür gibi kentte yürür, keşiflere açıktır. Yüzleri ve yerleri gözetleyerek kişisel meraklarının peşinde asfaltta bitki toplar. Aylak, amatör bir sosyologdur, aynı zamanda da güçlü bir romancı, bir gazeteci, bir siyaset adamı, bir anekdot toplayıcıdır. Hoş ve ince gözlemleri, notlar almadıkça ya da suç ortaklığı yapan bir kulak yorumlarını dinlemedikçe çoğu zaman anında unutulur, kaybolur gider..."

David Le Breton, Yürümeye Övgü

Küçükken, ders kitabımdan kafamı kaldırıp ne zaman başka şeylerle ilgilensem annemin "aylaklık etme, otur da ödevini yap" cümlesiyle irkilip, kendime gelirdim. Büyüdüm, bu defa aynı cümleyi eş dosttan, çalışma arkadaşlarımdan duyar oldum: Aylaklık Etme!

Yıllar sonra geriye dönüp baktığımda, en keyifli zamanlarımı bir yerden diğerine giderken ve yazı, fotoğraf peşine düşüp çarşı, pazar, yeni ülke, az gidilmiş şehir keşifleri ama ille de uzun yürüyüşlerin olduğu geziler yaparken geçirdiğimi gördüm. Şimdilerde, kendim gibi aylaklık etmeyi seven arkadaşlarımla daha uzun vakit geçiriyor, fırsat buldukça bol bol aylaklık ediyorum.

Bu satırları her nerede okursanız okuyun, kısa bir süreliğine siz de benim gibi "İzmir'de aylaklık etmiş" olacaksınız. Oldu olacak bir fincan da kahve ısmarlayın kendinize... Bu yazı süresince aylaklık etmek serbest hepimize!

"Arkadaşlara ırgınlık çökese gahvelerimizde biraz soluklanın eyi mi?"

İzmir-Çeşme yolu üzerinde, Urla'ya 22, İzmir'e ise 55 km. mesafede, Alaçatı'nın kalabalığından uzakta bir köy Barbaros...

Ana yoldan sapıp devam ettiğinizde köyün girişinde, yol ağzında insan boyu oyuklar karşılayacak sizi... Oyuk mu? Oyuk, nam-ı diğer korkuluk. Evet evet, hani masallardan bildiğimiz tarlalara gelip, ürünü yemeye kalkan kargaları kovmak için yapılan tıpkı bir insan gibi giyinip, süslenmiş karga savarlar!

Barbaros Köyü, oyuklarıyla meşhur... Köyün her yerinde, çatıda, bacada, pencerede, bahçe girişinde, çeşme başında, yol ağzında...

Barbaros Köyü, oyuklarıyla meşhur... Köyün her yerinde, çatıda, bacada, pencerede, bahçe girişinde, çeşme başında, yol ağzında... Her yerde rengarenk giyinmiş oyuklar var. Kimisinin elinde kiminin belinde kiminin de boynunda toplumsal mesaj içeren cümleler yazılı... Özellikle benim pek sevdiğim Ege şivesinde yazılı mesajlar okumaya değer: "Arkadaşlara ırgınlık çökese gahvelerimizde biraz soluklanın eyi mi?" Irgınlık ne demek bilmeyenlere hadi ben deyiveriyim gari: Yorgunluk... Hangi mevsim giderseniz gidin, yerel halkın kendi elleriyle yaptığı oyukları görürsünüz ama "ben bunu bi'festival tadında yaşayım" derseniz ve o çılgın kalabalığa katlanabilirseniz, her yıl yaz aylarında düzenlenen Oyuk Festivali zamanı yolunuzu düşürün Barbaros'a.

Umduğunu değil bulduğunu ye...

Çıtır çıtır yanan kuzinede, odun ateşinde pişen patlıcan, biber, patates kızartması... Üzerine mis kokulu domates sosu ve kızartmanın olmazsa olmazı bol sarımsaklı köy yoğurdu. Yanında çay ve el açması kabaklı börek... "Aman ne var ki bunda kızartma işte, nereye gitsem bulur yerim" demeyin! Gezip görmeye gittiğiniz hangi yerde, tanıyıp bilmediğiniz, hangi eve çatkapı girip, "ben açım, ne yemek var?" diyebilirsiniz?

Barbaros'ta, sokaklarda kaybolurken, üzerinde "çatkapı evi" yazan, karga resimli tabelalar çıkacak karşınıza. Girin bahçeden içeriye, seslenin ev sahibesine: "Bugün ne var yemekte?" diye... Şansınıza o gün ne piştiyse! Umduğunuzu değil, bulduğunuzu yiyin, için, ödeyin.

Çiçeklerle bezeli bir çatkapıyı gözüme kestirip, girdim avludan içeriye. Ev sahibesi Semra Hanım, kayınvalidesi ve dünürü ile bir sohbet bir

Gezip görmeye gittiğiniz hangi yerde, tanıyıp bilmediğiniz, hangi eve çatkapı girip, "ben açım, ne yemek var?" diyebilirsiniz?

muhabbet... Katmer, patlıcan balığı, çalkama... Gerisini siz keşfedin!

Bu köyde camii yok... tiyatro var!

Tek katlı, geniş avlulu tiyatro binasının kapısını araladığımda, Nazım Hikmet'i anmak için oynayacakları oyunun provasını yapıyorlardı. Oyuncular mı? Hepsi de köy sakini.

Tahtacı Alevileri'nin köyü Bademler'de zaman bir başka akıyor... Üreten, yaratan, yabana gülümseyen, geleneklerine sahip çıkan, gündüz tarlada çalışıp, akşam tiyatro sahnesinde "perde" diyen bir köy var Ege'de...

Bademler Köyü, İzmir'e 35, Seferihisar ve Urla'ya 9 km. mesafede. Tarihi 300 yıl öncesine dayanan köyde camii ve cemevi yok onların yerine tiyatro, oyuncak müzesi, kütüphane var.

Arkeolog Dr. Musa Baran'ın, babaevine yaptığı "Çocuk Oyuncakları Müzesi" sürprizlerle dolu! Müze deyince aklınıza kocaman bir bina gelmesin, iki katlı minnacık bi'ev hepi topu! Ama içini gezerken Anadolu'nun bitmek bilmeyen hazinelerinin

Satrancın, tavlanın ilk halleri, çember, aşık, sapan, topaç... Hepsi müzede sizinle tanışmayı bekliyor.

Ege'ye düşen kısmına hem de çocuklar için servet değerinde bir bölümüne şahitlik edeceksiniz. Satrancın, tavlanın ilk halleri, çember, aşık, sapan, topaç... Hepsi müzede sizinle tanışmayı bekliyor.

Bademler'in yerel halkı vakti zamanında göçüp geldikleri bu topraklarda en iyi bildikleri işi yapmış: Tahtacılık. Tekne, tokaç, semer, dibek, beşik, oyuncak, mutfak gereçleri yapıp satmışlar komşu köylere.
Bir de çiçekçilik var ki yerel pazara denk gelirseniz mevsim sebze ve meyvelerinin arasındaki tezgahlarda mis kokulu, renk cümbüşü çiçek demetleri karşılıyor sizi!

Zeytin ağaçlarının, sarı kantaronların, rengarenk çiçeklerin sarıp sarmaladığı bu köyde, Köfteci Ali Usta'nın Yeri'nde ekmek arası köfte yemeden bi' de, köy kahvesinde ada çayı içerken büyük üstad Nazım'ı anmadan geçmeyin! "Eskimek ne güzel... Eksilmedikçe!"

En güzel hikayeler köy kahvesinde anlatılır...

Herkes uyuyorsa gecenin güne kavştuğu ilk saatlerde, "Kendinizle mesai yapın" derim. Öyle pişmanlık hesabı, zoraki affetme filan değil dediğim... Bu sabah nefes alıyorsan, Ege'de bi' köyde, horoz seslerine eşlik eden rüzgarın sesini duyabiliyor dahası yıllara meydan okuyan bir servi ağacına dokunabiliyorsan, bi'fincan da kahven varsa... Unutma sen herkesten daha değerlisin!

İzmir'den yola çıkıp Urla'ya 10 km. kala, servi ağaçlarının selama durduğu bir köy karşılar sizi... Özbek köyü...

Benim gibi kaşığı belinde gezenlerin aklına Özbek mantısı, Özbek pilavı düşse de kazın ayağı öyle değil.

Köylerin birinde bi'kadın yaşarmış, renklerle haşır neşir... Önce kendi duvarlarında istemiş o güzelim turuncuları, çivite çalan mavileri, nar çiçeği kırmızılarını. Sonra bi'bakmış, elinde fırçası tüm köyü boyuyor...

"Bizim buralara yerleşmemiz ile ilgili bi'çok hikaye anlatılıp duru, ama en bilindiği; Oğuz Beyi Çaka'nın yeni yerleşim yeri bulmak için yolladığı Uzbek Bey 'buraya yerleşelim' deyince köyümüzün adı Uzbek olmuş, gel zaman git zaman Özbek dimişiz gari..." Ben de kahvede Memet Amca'nın dediğini yazıverdim, eyi mi?

Köye uğramaya niyet ederseniz gelişinizi mutlaka meydanda kurulan köy pazarına denk getirin. Kadınların çoğunlukta olduğu Özbek pazarı özellikle de bahar aylarında görülmeye, yaşanmaya değer.

Aroması, kokusu, şifasıyla bahar sofralarının vazgeçilmezi otlar...

Al yanaklı, güleç yüzlü teyzeler topladıkları envai çeşit otu yığıyor pazarda önlerine. Bodrum pazarında "tilkişen" diye öğrendiğim yabani kuşkonmaz, pazı, şevketi bostan, cibez, arapsaçı, sarmaşık, ısırgan... Taze kekik, nane, anason. Sepet sepet, tezgahlar dolusu ot. Hemen yanlarında taze lor. Akşama pişecek otların çeşnisi saf zeytinyağı, mis kokulu köy ekmeği.

Eğer bir akşam saati gidelim, derseniz ve deniz ürünleri vazgeçilmezinizse o zaman doğru Akkum sahiline Akın'ın yerine! Kum midye, kalamar, karides ama ille de istiridye... "Bol buzlu" ile başlayıp devam eden sohbetinizde kadehler; Ege'ye, hayata ama en çok "sağlığa ve muhabbete..."

Bütün isteğim: Peynir... Biraz peynir!

Köylerin birinde bi'kadın yaşarmış, renklerle haşır neşir... Önce kendi duvarlarında istemiş o güzelim turuncuları, çivite çalan mavileri, nar çiçeği kırmızılarını. Sonra bi'bakmış, elinde fırçası tüm köyü boyuyor...

Urla'dan Çeşme'ye giderken, Alaçatı'ya 10 dakika mesafede bir köy Germiyan. Nuran Eren'in, beyaz kireç boyalı evlerin duvarlarına çizdiği resimleri, bi'de mutfak dostlarının aşina olduğu "Yavaş Şehir" akımının sembolü salyangozuyla meşhur. Burada yerel, taze, bağda bahçede yetişip, mevsiminde toplanan çok kıymetli.

Beni buralara bir parça peynir getirdi, desem? Yıllardır bayıla bayıla yediğim, eve yardıma gelen emektarın buzdolabında görünce, "dolap küf kokmuş, atıyım bu peyniri" deyip, çöpe gönderdiği, yoğun aromalı rokforun daha da aromalısı, damakta iz bırakanı bu köyde yapılıyormuş dediklerinde... İşte o an başladı "kopanisti" peyniri serüvenim! Havaların ısınmasına yakın evlerde yapılan kopanistiyi bulmak hayli zormuş.

Bi'gün, bi'lokma peynirin tadına bakmak için kapı kapı gezeceksin deseler, "hadi ordan...!" der miydim? Yok, demezdim. Çünkü o aromanın kokusu beni değil kapı kapı, köy köy dolaştırırdı. Germiyan sokaklarında o güzelim resimlerle bezeli evlerin avlularına tek tek seslenip aradığımı bulduğumda, yanında iki koca somun ekşi mayalı ekmek de azmimin ödülüydü gün batımında!

Peynir, ekmek, masal benden, Germiyan sokaklarında renklerin arasında kaybolup gitmek sizden...

Bi'gün, anlatacağım masallara kulak verip, Ege'nin köylerinde aylaklık etmek isterseniz"peynir" deyin; varıp, yola düşelim birlikte!

Başka Türlü Bir Şey...
Bir Yaşam Biçimi

"Başka türlü bir şey benim istediğim
ne ağaca benzer, ne de buluta
burası gibi değil gideceğim memleket
denizi ayrı deniz havası ayrı hava...
bir başka yolculuk dalından düşmek yere
yaşadığından uzun
bir tatlı yolculuk dalından inmek yere
ağacın yüksekliğince
dalın yüksekliğince rüzgarda
ve bir yeni ömür
vardığın çimen yeşilliğince
nerde gördüklerim
nerde o beklediğim
rengi başka
tadı başka..."

Ankara'da, çalışma masamı sokakla buluşturan pencerenin tam karşısında, bir çekme karavan durur. Her sabah uyanıp pencereye koşarım eğer karavan yoksa "ohhh ne güzel yine yola koyulmuş komşum..." diye gülümser, sanki giden benmişim gibi mutlu olurum. İzmir'den döndüm... Gözüm bilgisayar ekranında, kulağım büyük üstad Can Yücel'in dizelerini seslendiren Yeni Türkü'de... "Başka türlü bir şey..."

"Çekecek arabımız yoktu ama karavan aldık. Evet, önce karavanımız oldu sonra onu çekecek arabamız..." Hüseyin Çağla Yücel, "başka türlü" yollarda olmayı sevenlerden. İzmir'de çalışıp, hafta sonlarında karavanla yollarda olmanın nasıl "başka türlü bir şey" olduğunu konuştuk.

Röportaj: **Yeşim Özcan**

Paydos: Sizi tanıyabilir miyiz?

Hüseyin Çağla Yücel: Doğma büyüme İzmirli'yim. 2018 yılının Mayıs ayından beri Gentek Medikal'de, Üroloji- Jinekoloji branşında ürün satış sorumlusuyum.

Paydos: Doğduğunuzdan beri yaşadığınız "İzmir" i tek kelimeyle tanımlamanızı istesek?

H.Ç.Y.: "Hoşgürü" derim. İzmir, farklı görüşlere saygı anlamında çok özel bir yer. Burada herkes birbirine çok saygılıdır. Kimse kimsenin görüşüne, yaşam biçimine karışmaz.

"İzmir'de yaşamak, tatil yapmak için yıllık izne bağımlı olmamak anlamına geliyor."

Paydos: Oldukça yoğun yaşanan iş hayatımızda hepimiz için yıllık izinlerimiz en uzun tatil yaptığımız dönem. Yılda bir bilemediniz iki haftaya sığdırmaya çalıştığımız molalar. Tatil, dinlenme, eğlence... Sizin için tatil ne anlama geliyor?

H.Ç.Y.: Aslına bakarsanız bahsettiğiniz durum İzmir'de biraz farklı işliyor. Bu kentin farklı bir dinamiği var. İzmir'de yaşamak, tatil yapmak için yıllık izne bağımlı olmamak anlamına geliyor. Hafta sonları da yakın yerlere gidip pekala dinlenebiliyor insan. Tatil, benim için başka türlü bir şeyi ifade ediyor: Doğa ile iç içe zaman geçirmek... Bunu da her fırsatta, karavanımızla çıktığımız keşif rotalarımızda yapıyoruz.

"Önce karavanımız oldu, sonra onu çekecek arabamız..."

Paydos: Karavan hayatı... Karavanla keşif tutkunuz nasıl ortaya çıktı?

H.Ç.Y.: Doğaya olan tutkum bunu tetikleyen en önemli faktör... "Nasıl karar verdiniz?" derseniz, karavan alma işi hiç aklımızda yoktu ama karavanımız olmadan önce de tatil tercihlerimizi yaparken hiçbir zaman beş yıldızlı otelleri ya da her şey dahil tatil konseptini tercih etmedik eşimle, balayımız dışında. Tatilimizi planlarken lüks yerlerde konaklamaktan ziyade, ekonomik yerlerde konaklayıp, gittiğimiz coğrafyayı gezip, keşfetmek her zaman önceliğimiz oldu. Özellikle de Akdeniz hattına hayranız... Örneğin, Bozcaada'ya gittik, hiç mutlu olmadık.

Bir gün abimizle bir araya geldik, karavan almıştı. Onunla sohbet ederken bir anda sipariş verdik. Çekecek arabımız yoktu ama karavan aldık. Evet, önce karavanımız oldu, sonra onu çekecek arabamız.

İlk karavan tatilimizi geçen yıl yaptık. İzmir yakınında her hafta sonu, yaz kış gidilecek çok fazla yer var. 45 dakikada gidebileceğimiz birçok sahil kasabası var. Bir sahil kasabasına karavanınızla gidip, orada karavanı bırakarak yakın yerleri de keşfedebiliyorsunuz. İlk etapta biz de karavanımızla tatil yapmaya, hafta sonları yakın yerlere giderek başladık. Bu sene ilk kez 13 günlük uzun süreli bir karavan tatili yaptık. Çok keyifliydi. Kızım için de inanılmaz güzel ve eğlenceliydi. 8 aylıktı ilk kampını yaptığında. Örneğin karavanı sabit bir yerde bırakıyor, yemek yiyip karavana dönüyoruz. Kızım karavanı görünce şöyle söylüyor: "Aaaa kayavanımız....!" Bu öyle keyifli bir şey ki! Kızım şimdi 22 aylık ve aklına gelince "karavana gidelim" diyebiliyor.

"Başka türlü bir şey..."

Paydos: Doğa, macera, keşif, sosyalleşme... "Karavan kültürü" diye bir şey var.

H.Ç.Y.: Evet, böyle bir kültür var. Karavan bir yaşam biçimi... Minimal bir hayat yaşamanın en keyifli yolu! Karavanımız olmadan önce de doğaya, tüm canlılara büyük saygımız vardı. Ne zaman ki karavan hayatımıza girdi; sanki saygı boyutundan bizzat içine girip yaşama boyutuna geçtik. Örneğin şu an korkmadan doğada herhangi bir yerde kalabiliyoruz. Bazı alanlarda toplu halde diğer karavancılarla birlikte kaldığınız yerler olduğu gibi bazen sadece bizim olduğumuz yerler de olabiliyor.

Karavanla doğada olduğumuzda sanki doğa ile bir bağ kuruyormuşuz, iletişime geçiyormuşuz gibi bir hissiyat oluşuyor. Bu anlamda biraz daha fazla doğanın içinde hissettirdi.

Karavanımız olmadan önce de doğaya, tüm canlılara büyük saygımız vardı.

Az tüketmek, doğaya saygı ile ilgili... Bunu benimseyip yaşam biçimi haline getirmeye çalışıyoruz. Örneğin, atık su boşaltacaksak kaç metre gideceksek kuralına göre taşıyıp, oraya boşaltıyoruz. Karavan tatili, pandemi ile birlikte ucuz tatil ya da daha hijyenik bir tatil biçimi gibi anlaşıldı. Bu sebeple de biraz karavan kültürü dışında insanlarla karşılaşmaya başladık gittiğimiz yerlerde. Bu süreçte minimal hayatı seven doğa ile bütünleşmek isteyen insanların dışında başka bir karavan konsepti oluştu.

Minimal yaşam... Bu çok farklı bir şey. Bunu tecrübe ettiğinizde, hayatınızda bir şeylerin değiştiğini de fark ediyorsunuz. Yaşam biçiminiz, alışkanlıklarınız, tercihleriniz ve önceliklerinizde değişiyor. Mesela bizim karavanımız 3 metre 60 cm. ve biz bu kadar küçük bir alanda inanılmaz eğlenip, mutlu oluyoruz.

Karavanda yaşamak, yolculuk, tatil... Başka türlü bir şey, bir yaşam biçimi!

Paydos: Karavanınızla nice keyifli ve keşif dolu yolculuklar diliyoruz.

Başrolde Gökyüzü...

Röportaj: **Yeşim Özcan**

Yıldızlar, gezegenler ve gökyüzü... Her şey insanın bitmek tükenmek bilmeyen "merak" duygusuyla başlamış. Astrolojinin ne zaman ortaya çıktığı ile ilgili farklı bilgiler olsa da bilinen en önemli gerçek, insanın başını kaldırıp baktığında gördüğü gökyüzüne olan merakından ortaya çıktığı. Merakla başlayan bu tutku, insanın birçok olayı açıklaması, değerlendirmesi, yorumlamasında önemli olmuş. Yelda Özcan, gökyüzüne olan merakını bir adım ileri götürmüş ve bu alanda eğitim almaya başlamış.

Elementler, açılar, ay fazları, burçlar, gezegenler, düğümler...

Yüzyıllardır gökyüzünde meydana gelen olayları kontrol etmek, hesaplamalar yapmak hem bazı bilim dallarının temelini oluşturmuş hem de astrolojinin ortaya çıkışana kaynaklık etmiş.

Yelda Özcan, 1983 yılında İzmir'de dünyaya gelmiş. Onun için İzmir, "Medeniyet demek, samimiyet demek, güneşin en güzel battığı yer, güzel insanların şehri..." 2014 yılından beri Gentek Medikal'de bizlerle birlikte, Satış Teknik Uzmanı olarak çalışıyor. Dokuz Eylül Üniversitesi Büro Yönetimi Bölümü Ön Lisans eğitimi sonrasında Anadolu Üniversitesi İşletme Lisans Bölümünde eğitim görmüş. Alya isminde bir kızı var.

Gökyüzü kodları başrolde!

"Hangi burçtansın?"

"Hobilerin neler?"

Yeni biri ile tanıştığımızda ortak bir nokta yakalamak için sorduğumuz iki kilit sorudur belki de... Özcan'ın en büyük hobisi astroloji.

Astroloji, birbirini tekrar eden günlük burç yorumlarının ötesinde, tamamen kişiye özel ve yol gösterici bir özelliğe sahip. Kocaman bir çığlık atarak dünyaya "merhaba" dediğimiz o an, gökyüzü kodları başrolde! İşte bu kodların okunup, mesajların anlamlandırılması, kişiye özel olarak hayata uyarlanması ve bu bilgilerle kişinin potansiyelini en üst düzeyde gerçekleştirmesine yardımcı olunması astroloji ile mümkün oluyor.

2 yıldır astroloji ile ilgilenen Özcan, bu hobisini bir adım ileri götürüp eğitim almaya başlamış. "İlk zamanlar ilgimi çeken konu, burçların insan karakterine olan etkisiydi. Daha sonra geçmişe dayalı olarak gökyüzü hareketlerinin dünya üzerindeki olaylarla bağlantısını araştırmak, ilgimin artmasına sebep oldu. Nisan ayında eğitimini almaya karar vererek Bendegül Çandarlı'dan klasik astroloji temel seviye eğitimini aldım. Sınavda başarılı olursam ileri seviye astroloji eğitimine devam etmek istiyorum."

"Astroloji, fal değildir..."

"Ay, sabah saatlerinden itibaren boşlukta salınacak. Kalıpları yıkıyoruz. Gün boyunca ne konuştuğumuzu duymayabiliriz... Aman dikkat!" ya da "Mars bugün terazi burcuna geçiyor, sırlar ortaya döklüyor..." şeklinde yorumlarla özellikle sosyal medya mecralarında karşımıza çıkan yorumlar, bazılarımızın her hafta okumadan geçemeyeceği günlük burç yorumları... Hepimizin aslında ucundan, kıyısından biraz ilgisi var astrolojiyle... Ama astrolojiyi, faldan öte götüremeyenler de yok değil! "Astroloji eğitimimin ilk dersini sosyal medya hesaplarımda paylaşmamla neredeyse tüm takipçilerimin benim de falıma bakar mısın? sorusuyla dönüş yapmasını unutamıyorum." diyen Özcan, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle anlatmaya devam ediyor: "Tabii ki benim cevabım; astroloji fal değildir, hissetmiyorum ya da transa geçmiyorum sadece hesaplamaya dayalı olarak öngörüde bulunabilirim, oldu."

Sevgili Yelda Özcan'a, başladığı bu yolcukta başarılar diliyor, gökyüzünde geçireceği keyifli zamanlar diliyoruz.

İçimizden biri...

“Simite gevrek deriz biz...
Çekirdeğe çiğdem.
Kordon elektrik aleti değildir.
Kumru da kuş değildir bizim için...
……

Siz sembol diyorsunuz ama, saat kaç diye Saat Kulesi’ne bakanı bulamazsın, altında buluşanlar bile zahmet edip kafasını kaldırmaz, birbirine sorar saati! Rahatızdır... Çocukları Kemeraltı’da kaybederiz, alışverişe devam ederiz, esnaftan biri bulup getirir, çıkışta Kemeraltı Karakolu’ndan alırız... Ağlayıp zırlamak bi yana, çoğu dondurmayı bitirmediği için ayrılmak istemez karakoldan, iyi mi... Aceleye gelemeyiz! Bir sene önceden duyurmaya başla, de ki, 22 Ağustos saat 20’de tiyatro başlıyor... 20.30’da geliriz... Sanatçılar da İzmirliyse, tiyatro zaten 21’de filan başlar... Uçak 6 saat rötar yapsın, istifimizi bozmayız, bizim için ekstra bira içme vesilesidir bu... Kuyruk olmaz, çünkü kuyruk varsa, İzmirli sıkılır, gider....”

Yılmaz Özdil, böyle anlatır İzmir’i “Türkiye’den sıkıldığım zaman İzmir’e giderim ben.” isimli köşe yazısında… Eksiği fazlası var mıdır? Onu İzmirliler bilir, söyler.

Lafı fazla dolandırmadan, sözü İzmir ofisimizden çalışma arkadaşımız sevgili Uğur Pergel’e bıraktık. İzmirli olmak ne demek, bir de içimizden birinden dinleyelim, istedik.

Yazı: **Uğur Pergel**

Bana göre İzmirli Olmak...

İzmir'de doğmak, İzmir'de yaşamak, "hayata şanşlı başlamak" diyebiliriz. Kültürel yapısı, gezilecek yerleri ve insanlarının samimiyeti ile yaşanacak şehirdir İzmir... Sabahları ille de boyoz veya gevrek ile kahvaltı, öğlenleri kumru, akşamları en tazesinden balık, geceleri sahilde çiğdem veya midye ile bir günü özetleyebiliriz.

Yaz aylarında İzmir'de kimseyi bulamazsınız mesala. Hafta sonu olduğunda bir kısmı Çeşme, Urla, Mordoğan, Karaburun, Seferihisar, Sığacık tarafında bir kısmı Özdere, Ürkmez, Gümüldür, Pamucak Sahili, Kuşadası tarafında bir kısmı da Foça, Dikili, Ayvalık gibi yazlık bölgelerde olur. Tabii sadece yaz aylarında değildir bu hafta sonu etkinlileri. Kış aylarında Ödemiş-Birgi, Bozdağ-Gölcük rotası da vazgeçilmezimizdir. Hele bir de kar yağdıysa, Gölcük'te o manzara hiçbir şeye değişilmez. Bahar aylarında ise Şirince, Efes, Meryem Ana, Sığacık, Nazarköy, Ildır, Germiyan, Tire Pazarı, Urla Köyleri, Bergama gibi yörelere gidilir. Az erken yol alırsak, günübirlik Akyaka, Bodrum, Marmaris, Didim, Akbük, Kazdağları, Pamukkale gibi yerlere de gezmeye gidebiliriz.

Tabii bunların yanında İzmir'in merkezini de unutmamak gerek. Kemeraltının tarih kokan sokaklarında dolaşmak, Tarihi Asansör'de İzmir manzarasını seyretmek, Göztepe, Bostanlı, Sahilevleri, Güzelbahçe, İnciraltı, Güzelyalı gibi sahil şeridinde oturup sohbet etmek, Buca'da eski rum evleri ve köşkleri arasında gezmek de vazgeçilmezler arasındadır.

Kısaca en başta söylediğim gibi "Yaşanılacak şehirdir" İzmir!

Ne Yenir?

• Kemer6 Restaurant (Balık)- Kemeraltı
• Çelebi Unlu Mamüller (İzmir Bomba)- Alsancak
• Dostlar Fırını (Boyoz)- Alsancak
• Balıkçı Ferhat (Balık)- Güzelbahçe
• Kumrucu Hikmet (Kumru)- Çeşme
• Selanik Pastanesi (Tatlı)- Çeşme
• Yengeç Restaurant (Balık)- Alsancak
• Zeynel Ergin Gevrek Fırını-Alsancak
• Akın'ın Yeri (Balık)- Özbek, Urla
• OD Urla (Ege Lezzetleri)- Urla

Nereye Gidilir?

• Kleopatra Koyu, Boyalık Plajı, Altınkum, Dalyan Koyları, Ildırı, Hacımemiş Mah.- Çeşme Bölgesi
• Manal Koyu, Badembükü, Dolungaz-Karaburun Bölgesi
• Pissa Koyu, Kalem Adası- Dikili
• Birgi, Gölcük, Bozdağ- Ödemiş
• Şirince, Meryemana, Efes- Selçuk
• Altınköy Plajı, Bodrum Koyu, Urla Sanat Sokağı, Urla İskele, Urla Şarap Mahzenleri- Urla
• Sığacık Kaleiçi, Ekmeksiz Plajı- Seferihisar

www.gentek.com.tr

gentekmedikal gentekmedikal gentek-medikal